

CANDIDATURA OLÍMPICA

CESC MAIDEU
BARCELONA

Dimarts a la tarda, un cop el president del COE, Alejandro Blanco, va dir que renunciava a optar als Jocs d'Hivern del 2030, a alguns càrrecs del Solsonès i l'Alt Urgell amb prou feines els va arribar la notícia. Aquella mateixa tarda explicaven que tots els seus esforços estaven destinats a sufocar els incendis que cremaven el seu territori. Fins i tot alguns feien de bombers voluntaris. En aquell moment, la fi dels Jocs no era una prioritat, però lamentaven que el foc era una evidència més de l'abandonament del Pirineu, de la deixadesa amb els boscos. Per a molts, els Jocs eren un bri d'esperança. Més d'un diu que el 1992 Barcelona va mirar per primer cop al mar. Ara esperaven que el 2030 Barcelona mirés cap a la muntanya. S'hauran d'esperar al 2034?

"Ara érem a l'agenda política", diu Albert Piñeira, alcalde de Puigcerdà, que comparteix amb la seva homòloga de Tremp, Maria Pilar Cases, el neguit d'haver-ne sortit. "Sense els Jocs tot costarà molt més", lamenta. Per a l'alcalde de Cercs, Jesús Calderer, l'ampliació de la C-16 entre Berga i Bagà també costarà més. "Tenim la sensació que tot tornarà a estar parat", diu. El president del Consell Comarcal del Pallars Sobirà, Carlos Isus, està convençut que també serà més difícil el condicionament del coll de Comiols, la principal porta d'entrada i sortida de la comarca. "Ara no hi ha cap eina que li doni d'impuls", exposa. La preocupació del batlle de Naut Aran, César Ruiz-Canela, és el desdoblament de la N-230, amb 600 camions diaris. Són millores en infraestructures planificades pel Govern -i algunes en procés d'execució- que els Jocs d'Hivern haurien "accelerat", en paraules del president comarcal del Pallars Jussà, Josep Maria Molló.

Trobadra

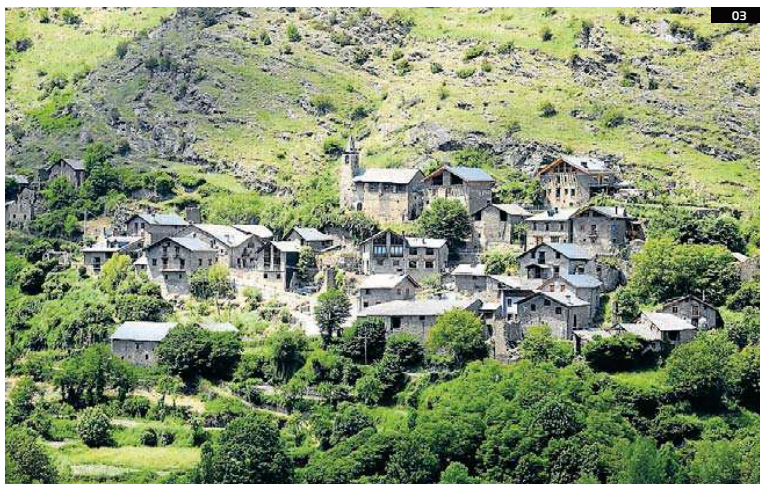
En una reunió amb Vilagrà dilluns el Pirineu reclamarà al Govern que no s'oblidi d'ells

De fet, segons nombroses veus municipals, en les reunions amb l'executiu mai se'ls han promès aquestes millores i tampoc les havin culat als Jocs. El Govern sempre ha dit, però, que el projecte olímpic seria un "catalitzador", un "revulsiu". A més, en els estudis preliminars de la candidatura ja es marcaven quines infraestructures serien necessàries, i hi apareixia el coll de Comiols, la C-16 i la N-230. Aquestes dues últimes haurien costat 1.000 milions d'euros. "I ara què?", es pregunta el Pirineu.

Fonts de Vicepresidència admeten que l'adeu dels Jocs pot fer demorar algunes actuacions, tot i que puntualitzen que totes tenen un calendari previst. Per exemple, de la C-16 estan analitzant les al·legacions del territori i de les millores del coll de Comiols ja s'estan iniciant les obres de la part baixa, a Artesa de Segre. Els Jocs haurien "accelerat" aquest calendari. Ara tot tornarà al ritme inicial. Un ritme que els càrrecs locals critiquen. L'alcalde de Cercs, per exemple, afirma que amb la C-16 el Govern "ha venut molt fum":

El Pirineu després del fracàs dels Jocs d'Hivern

Els càrrecs locals reclamen que les millores arribin igualment i el Govern reconeix que ja no s'acceleraran

01. El túnel del Cadí, una de les portes del Pirineu. DAVID BORRAT 02. Camp de pastura al Ripollès. PERE TORDERA 03. Baiasca, un dels pobles més incomunicats del Pirineu. SANTI IGLESIAS

"Des de l'època del conseller Nadal [2003] que hi ha projectes".

El territori, però, no es rendeix: "Hem de continuar lluitant", diu Cases. "Hem de reivindicar que encara hi som", afirma Piñeira. Aquest dilluns la consellera de la Presidència, Laura Vilagrà, ha convocat la taula territorial dels Jocs -amb alcaldes i presidents comarcals- a la Generalitat. Segons la consellera, l'objectiu de la reunió és presentar al Pirineu la proposta catalana per als Jocs del 2030, però els càrrecs locals hi van amb una altra idea. Veient els Jocs com una via morta, diuen clarament que aniran a reclamar que no s'oblidin d'ells, que les inversions hi han de ser. "Sense els Jocs costarà uns anys més, però el que volem és que s'enguegi la maquinària i no parí", afirma Cases.

Més millores

De totes les inversions que el Govern preveia, bona part depenien del govern espanyol. L'exemple més clar és el de Rodalies, ja que es preveien, entre d'altres, millores a la R3. Segons fonts del ministeri de Transports, la Generalitat no ha parlat amb ells d'aquestes previsions. "Treballem en el curt termini", exposen les mateixes veus. Tot i això, el ministre de Cultura i Esports, Miquel Iceta, va deixar clar dimecres que el govern espanyol havia donat l'aval institucional a la candidatura, però també l'econòmic. Sigui com sigui, des de Transports esgrimeixen que les reformes a la xarxa de Rodalies ja s'estan iniciant sense esperar als Jocs. La R3, per a l'alcalde de Puigcerdà, és una inversió prioritària. De Sants a Puigcerdà en tren hi ha tres hores. En cotxe, dues.

Que es rebaixi aquest temps ajudaria l'Hotel Solana, a l'entrada de Ripoll. Un dels seus propietaris, Toni Oriol, explica que per a l'hostaleria els Jocs eren "com cantar bingo". Fins i tot exposa que si s'haguessin oficialitzat haurien planificat una sèrie d'actuacions per posar-se al dia. En canvi, Laia Blasi, presidenta de l'Associació d'Empresaris de l'Alt Urgell, diu que no pot ni lamentar la renúncia ni alegrar-se'n: "No ens han explicat res. No sabem què suposaven".

Però els compromisos del Govern amb l'arribada dels Jocs anaven molt enllà de les carreteres i els trens. El gener d'aquest any l'executiu va elaborar un document en què es consideraven accions com la rehabilitació d'habitatges, l'impuls del sector primari o la millora d'escoles. Actuacions tant o més importants per al territori que les infraestructures: "La gent marxa perquè no es pot guanyar la vida", lamenta Isus. Amb els Jocs, en paraules de Piñeira, veien l'oportunitat de destinar les viles olímpiques a lloguers assequibles. Cases afegeix que creien que es podria aconseguir que la fibra òptica arribés a tot el Pallars Jussà (continua sent un compromís de legislatura per al Govern). Tot això no tant pel simple fet que arribessin les proves olímpiques, sinó perquè creuen que amb l'horitzó del 2030 el Govern tindria l'obligació de mirar permanentment durant uns anys el Pirineu. Ho resumeix Carlos Isus: "Per inèrcia, quan poses el focus en un lloc sempre el tens present a l'hora d'aprovar pressupostos. Diuen: «Ep, allà hi tenim un tema pendent»".